

Stemmer i psykiatrien

Psykiatri, patientforeninger og menneskerettighedskrænkelser

Af Olga Runciman, psykolog med speciale i psykose, www.psycovery.com

Udgivet 6. marts 2017 på www.deadlymedicines.dk

Det er med undren og forargelse, at jeg læser, at en repræsentant fra SIND har været med til at opretholde en tvangsbehandling om en patient, Glenn Hansson, som har fået lavet CYP-testen, som viser, at han IKKE kan tåle psykofarmaka. Yderligere er jeg rystet over begrundelsen for at iværksætte en tvangsbehandling med cisordinol i stigende dosis op til 40mg.

"... kl. 11.35, var vågen og klar. Du fremstod høflig, men garderet i kontakten. Du havde tendens til at svare med modspørgsmål. I fællesmiljøet blev du set repetitivt gentagende de samme bevægelsesmønstre. Lægen vurderede, at du fortsat var sindssyg."

Ja, men hvordan kan man tage psykiatrien seriøst! At tvinge nogen til at tage medicin på så tyndt et grundlag! Ovenikøbet noget, der ikke er lindrende eller helbredende, men tværtimod dybt skadeligt. ISÆR i Glens tilfælde, idet han har svært ved at nedbryde præparatet, fordi han mangler enzymet i leveren.

Jeg har simpelthen ikke ord for, hvor uetisk og afsporet det her er, og et eksempel på hvor lavt psykiatrien, og de mennesker der er med til at udføre denne handling, er sunket.

Jeg har arbejdet i mange år med mennesker, som er psykotiske, og har som psykolog oven i købet specialiseret mig i fænomenet psykoser, og hjælper mennesker som er psykotiske. Den mand er ikke psykotisk, og har ikke været det i al den tid, jeg har kendt ham. Til gengæld har Glenn været en torn i øjet på psykiatrien, idet han på bedste Rosenhan-stil udstiller livet som patient i retspsykiatrien (https://en.wikipedia.org/wiki/Rosenhan_experiment). Dette har medført tiltagende restriktioner gennem årene og gentagne forsøg på tvangsmedicinering.

Men det store spørgsmål er: skal han straffes for det? Er det etisk i orden at misbruge diagnoser og behandlinger på denne måde? Det synes psykiaterne, og de burde om nogen kunne skelne mellem en psykotisk og ikke-psykotisk tilstand. Her vil jeg påstå, at selv en lægmand ville kunne se, at Glenn ikke er psykotisk. Derfor havde jeg forventet, at SIND-repræsentanten ville have det for øje, især fordi hun 2 uger forinden havde været med til afvise nøjagtig det samme ønske om tvangsbehandling. Den eneste forskel mellem de to situationer er, at ved den forrige skulle Glenn have cisordinol som depot, nu var det som dråber.

Skal SIND, hvis vision "er et samfund, hvor alle respekterer, at de fundamentale menneskerettigheder og de internationale rettigheder for handicappede også gælder for sindslidende", bidrage til, at Glenn, der tydeligvis ikke er sindssyg, skades og måske endda dør, fordi retspsykiaterne VILLE have ret nu, efter at de så ofte er blevet ydmyget af Glenn's offentlige udstilling af deres virke, som ikke har overholdt loven?

Nej, burde svaret være. En forening som SIND bør ikke følge psykiaterne blindt, men bør på ægte vis turde stille sig til rådighed og kæmpe for dem, de siger, de er til for, nemlig de sindslidende og deres pårørende. Når psykiaterne er ude af kontrol og går i gang med bevidst at skade, og endda risikerer at forårsage et dødsfald, er det så ikke lige præcis en forening som SIND, der burde stoppe dette, frem for at støtte disse afsporede psykiatere?

(Skrevet med tilladelse fra den pågældende patient, Glenn Hansson, og hans værge)